

Για την αντιφασιστική δράση στις 13/4 στο τμήμα των ΗΜΜΥ

Τον Μάρτιο του 2016, αναπτύχθηκε στο τμήμα των Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών (ΗΜΜΥ) ένας φοιτητικός αγώνας γύρω από το πρόσωπο του καθηγητή Γιώργου Παύλου. Ο τελευταίος, πέρα του ότι προέβαινε συστηματικά σε καθηγητικές αυθαιρεσίες (υποτιμητική αντιμετώπιση απέναντι σε φοιτητές, μεγάλο ποσοστό κομμένων φοιτητών στις εξεταστικές κ.α.) έκανε συστηματικά εθνικιστική και ρατσιστική προπαγάνδα στους φοιτητές με όχημα το μάθημά του. Ως φοιτητές του τμήματος, συμμετείχαμε από την αρχή σε όλες τις διαδικασίες και τις εκφάνσεις του αγώνα μαζί με περίπου ακόμα 100 φοιτητές του τμήματος, είτε ανήκαν σε κάποια οργανωμένη πολιτική ή συνδικαλιστική δύναμη είτε ήταν ανένταχτοι.

Από την αρχή του αγώνα μέσα στις συνελεύσεις των φοιτητών του τμήματος για το ζήτημα -επετράπη δυστυχώς να- υπάρχει μία χούφτα ανθρώπων που υπερασπιζόνταν την πρακτική του Παύλου στη διεξαγωγή των μαθημάτων, αλλά και υπόρρητα την εθνικιστική προπαγάνδα που κήρυττε. Με βάση τη λογική τους, κατηγορούσαν τους «τεμπέληδες» φοιτητές που θέλουν να περνούν «χωρίς κόπο» τα μαθήματα και που «δεν αξίζουν να βρίσκονται στο πανεπιστήμιο». Παράλληλα, υπήρχε το θράσος από μεριάς τους να καλέσουν σε μία ιδιότυπη αντι-συγκέντρωση απέναντι σε προγραμματισμένη και ανακοινωμένη παράσταση διαμαρτυρίας της συνέλευσης των φοιτητών στις διαδικασίες της Συνέλευσης Τμήματος. Η δράση τους στράφηκε άμεσα και με όρους συγκρότησης αντίπαλου μπλοκ, ενάντια σε έναν συλλογικό αγώνα φοιτητών που αντιτιθότανε στην καθηγητική αυθαιρεσία. Άσχετα από την οποιαδήποτε πρότερη πολιτική συγκρότηση και οργάνωση αυτών των φοιτητών, η ρητορική και κυρίως η πρακτική που ανέπτυξαν ήταν προφανέστατα αντιδραστική, με φιλοφασιστική υφή και κατεύθυνση στον πυρήνα της και σαν τέτοια έπρεπε να αντιμετωπιστεί.

Δεν είναι τυχαίο ότι ανάμεσά τους βρίσκονταν ένας δηλωμένος φασίστας, υπερασπιστής της χρυσής αυγής. Το εν λόγω άτομο, -που δήλωνε ότι προτιμάει τις σβάστικες από τα σφυροδρέπανα- δεν δίσταζε να ξερνάει το μίσος του για τους μετανάστες και τους ομοφυλόφιλους. Παράλληλα συνέχιζε να εκφράζει και να υποστηρίζει δημόσια στους συμφοιτητές του τη φασιστική προπαγάνδα, με θέσεις όπως η υπεράσπιση του Κασιδιάρη και το ξέπλυμα της Χρυσής Αυγής, με την αναπαραγωγή όλης της ρητορείας της πως «δεν είναι

φασίστες αλλά εθνικιστές» καθώς και πως «τον Π. Φύσσα δεν τον σκότωσε η Χρυσή Αυγή». Προς το τέλος του αγώνα εμφανίστηκαν στο τμήμα των ΗΜΜΥ σβάστικες ζωγραφισμένες σε διάφορα στοχευμένα σημεία (π.χ. σε τοιχοκολλημένη ανακοίνωση της συνέλευσης των φοιτητών ενάντια στην καθηγητική αυθαιρεσία και στον καθηγητή Παύλο), καθώς και συνθήματα υπέρ της χούντας και της Χρυσής Αυγής («Ζήτω η 21η Απριλίου», «Μόνο Χρυσή Αυγή ρε»).

Ως προσπάθεια να δοθεί ξεκάθαρη κινηματική απάντηση στην προφανέστατη προσπάθεια να οργανωθεί ένας φασιστικός πυρήνας με την προβιά των «επιμελών φοιτητών» και υπερασπιζόμενες το κεκτημένο χρόνων να δυσκολεύονται τουλάχιστον να εκφράζονται δημόσια ρατσιστικές, εθνικιστικές ή φασιστικές φωνές εντός πανεπιστημιακών χώρων, διάφορες πολιτικές δυνάμεις που έχουν αναφορά στον αντιφασισμό, οργανώσανε μία ανοιχτή συγκέντρωση εντός του χώρου του τμήματος των ΗΜΜΥ. Βασικός στόχος αυτής της δράσης ήταν να καταδείξει τους φυσικούς φορείς του φασισμού στην σχολή και να τους δώξει συμβολικά από τους χώρους της, κάνοντας ξεκάθαρο ότι δε θα γίνεται ανεκτή και σίγουρα δε θα μένει αναπάντητη καμία φασιστική πρόκληση.

Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να επιστήσουμε την προσοχή για το επίδικο της αντιφασιστικής δράσης: Να ανακοπεί η πορεία δημιουργίας ενός φασιστικού πυρήνα στο τμήμα των ΗΜΜΥ και την πολυτεχνική σχολή ευρύτερα, ο οποίος θα δρούσε με την προβιά των «επιμελών φοιτητών» που είναι ενάντια σε κάθε είδους κινητοποίηση που «χαλά το μάθημα», που στηρίζει πολιτικά κάθε έκφανση εντατικοποίησης της εκπαιδευτικής διαδικασίας και προώθησης της αποστείρωσης των χώρων του πανεπιστημίου από κάθε είδους ζωντανή διαδικασία αμφισβήτησης. Πυρήνα που θά 'χε και τον αρχηγό του, ως τον πιο ιδεολόγο και στρατευμένο φασίστα αλλά και τον ιδεολογικό καθοδηγητή και διανοητή στο πρόσωπο του καθηγητή Παύλου, ο οποίος θα παρείχε και υψηλή προστασία στον πυρήνα των υποστηρικτών του. Μπορεί να ακούγεται γελοίο να είναι ο αλλοπρόσαλλος Παύλος διανοητής του οτιδήποτε, αλλά κανείς δεν είπε ότι οι φασίστες στην Ελλάδα είναι ικανοί για καλύτερα. Άλλωστε ο ανώμαλος χώρος της ακροδεξιότητας στη χώρα μας, μας έχει δώσει πάρα πολλά παραδείγματα γελοίων τύπων που καταντούν επικίνδυνοι.

Όσον αφορά στη δράση καθεαυτή, κατά τη διάρκεια της, το επίπεδο της βίας ξεπέρασε, κατά την γνώμη μας, αυτό που θα εξυπηρετούσε τον πολιτικό αλλά και πρακτικό στόχο της. Βασικό συστατικό της στοχοθεσίας της δράσης, έπρεπε να ήταν η πολιτική οριοθέτηση του επιπέδου της βίας, σε εκείνο το σημείο το οποίο θα

επιτύγχανε να μην θυματοποιηθεί ο φασίστας και να μην αυτό-προβοκαριστεί η αντιφασιστική δράση. Πέραν αυτού είναι προφανές ότι ο κάθε φασίστας πρέπει να αντιμετωπίζεται με μια αναλογία και αντιστοιχία με την οργανωτική και πολιτική του έκθεση και εμπλοκή του με οργανωμένες φασιστικές δυνάμεις/μηχανισμούς. Αυτό επίσης έγκειται (όπως και όλα τα πράγματα στον κόσμο ευτυχώς ή δυστυχώς) στην πολιτική κρίση και εκτίμηση κάθε κατάστασης και το επίδοκο που έχει η κάθε πολιτική δράση. Κατά πόσο αυτή ορίζεται ως ένα βήμα που ακολουθείται από προηγούμενα αλλά κυρίως αποτελεί βάση για επόμενα, τα οποία, τα υποκείμενα του αγώνα, θα πρέπει να είναι σε θέση να στηρίξουν. Από τη μία οφείλουμε να τραβάμε τις μεθόδους αγώνα μπροστά και να οξύνουμε την αντιπαράθεση με τον κρατικό/παρακρατικό μηχανισμό, αλλά και από την άλλη να είμαστε σε μία γειώση με τα αγωνιζόμενα τμήματα της κοινωνικής ομάδας αναφοράς, της οποίας άλλωστε μέλη είμαστε και ως τέτοια μιλάμε.

Η χειρότερη κατάληξη βέβαια ήταν το γεγονός ότι χτυπήθηκε ένας τελικά άσχετος φοιτητής, που προσπάθησε να προστατέψει τον φασίστα, έχοντας πάντως εν γνώσει, όπως ο ίδιος ομολόγησε, το αντιφασιστικό πλαίσιο της δράσης. Ο συγκεκριμένος φοιτητής φορούσε στο στήθος του ένα εθνόσημο, με μια περικεφαλαία και την λέξη «Καβάλα». Το αποτέλεσμα ήταν να θεωρηθεί και να αντιμετωπιστεί ως μέλος της φασιστικής οργάνωσης «πατριωτική κίνηση Καβάλας». Το αντιφασιστικό κίνημα οφείλει να αποφεύγει τέτοιες παγίδες και φυσικά δεν πρέπει να το αφορούν λογικές παράπλευρων απωλειών. Αντίθετα έχει την ιστορική υποχρέωση να αναγνωρίζει τα λάθη, να αναλαμβάνει τις πολιτικές του ευθύνες και να φροντίζει να μην επαναληφθούν.

Την επόμενη μέρα της δράσης, μετά από μήνυση του γνωστού φασίστα φοιτητή συλλαμβάνεται μέλος της πολιτικής μας συλλογικότητας, αναγνωρίζεται από τον ίδιο και του αποδίδονται κατηγορίες. Επίσης γίνονται από τον ίδιο μηνύσεις σε δύο άτομα του φοιτητικού σχήματος της ΕΑΑΚ. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτές οι ποινικές διώξεις που ήταν καταφανώς κακοστημένες, έγιναν στον σωρό και με μοναδικό κριτήριο τη συνδικαλιστική και αντιφασιστική δράση που είχαν αναπτύξει οι συγκεκριμένοι, καθώς και μία απόπειρα μαζικής ποινικοποίησης και τρομοκράτησης ολόκληρου του αντιφασιστικού κινήματος και του κόσμου που το πλαισιώνει στις φοιτητικές σχολές.

Ο καθηγητής Παύλος από την μεριά του, μετά από το περιστατικό έσπευσε να γράψει ένα ακόμα παραληρηματικό -για όσους γνωρίζουν το έργο του συγκεκριμένου καμένου τύπου- κείμενο συλλογής

υπογραφών συμπάραστασης. Αυτό το κείμενο συνυπογράφει, μεταξύ άλλων, η «Τσαμπάζη Χριστίνα», συνήγορος του Ρουπακιά, δολοφόνου του Π. Φύσσα. Τέλος, η κοινοβουλευτική παρακρατική οργάνωση Χρυσή Αυγή «όλως τυχαίως» καταθέτει ερώτηση στην Βουλή υπέρ του καθηγητή Παύλου και του φασίστα φοιτητή για «το κλίμα τρομοκρατίας στο ΔΠΘ», χαρακτηρίζοντας το σχήμα της ΕΑΑΚ «ακροαριστερή εγκληματική οργάνωση». Επειδή οι «συμπώσεις» παραείναι πολλές, δεν θεωρούμε καθόλου απίθανο ο Παύλος και το φασιστάκι ψυχοπαίδι του να έχουν ανοιχτούς δίαυλους άμεσης επικοινωνίας με τους ναζί της Χρυσής Αυγής. Άλλωστε από παλιά ο Παύλος είχε σπεύσει σε επιστολή του προς τον Τσίπρα να τον καλέσει να συνεργαστεί «με το υγιές εθνικά και δημοκρατικά σκεπτόμενο μέρος της Χρυσής Αυγής».

Εμείς, ως μέλη της πολιτικής συλλογικότητας «Πέλοτο», κάνουμε σαφές πως θεωρούμε αδιαπραγμάτευτο και ζωτικό για την ίδια του την ύπαρξη, κεκτημένο του αντιφασιστικού κινήματος, την προσπάθεια αποτροπής οποιασδήποτε απόπειρας οργανωμένης φασιστικής έκφρασης στο δημόσιο πεδίο. Όχι μόνο στο πανεπιστήμιο αλλά και στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία κτλ. Ο φασιστικός λόγος δεν είναι «μία ακόμα άποψη» αλλά το πρώτο βήμα συγκρότησης φασιστικών οργανώσεων και κατ' επέκταση ταγμάτων εφόδου που τις πλαισιώνουν. Ο ρόλος τους -και σαν τελευταία εφεδρεία του συστήματος- είναι να χτυπούν κάθε συλλογικό αγώνα και κάθε αντίσταση που ορθώνεται ενάντια στην υποτίμηση των ζωών μας. Δηλώνουμε ξεκάθαρα πως όσο περνάει από το χέρι μας δε θα επιτρέψουμε καμιά φασιστική φωνή να σπέρνει μίσος και να οργανώνει τη σφαγή μας.

**Ο ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΟ
ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ ΓΗΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ**

Φοιτητές από το

